

Mitmed maad ta läbbi käinud,
 Kuidas Pohla farro luggo,
 Kennes wägga puhhas luggo,
 Tark ja weider tantsimas,
 Wäggi-pukka weddamas,
 Kufferpalli, rattast lömas,
 Kuffiteles pohle sömas.
 Suud ja silmad lahti pääs
 Kuulsid Petti igga-mees.
 Iggatsesid siis ta nähha,
 Kuida Pohla tantsu tehha.
 Ballusid siis Pettihest
 Et tantsiks eht ta nattifest.
 Petti siis tõusis tantsima
 Ja tantsu luggu jörrama,
 Petti siis jalgu, kehha känas
 Liikmeid immelikkult wänas,
 Käppe wälja sirutas
 Ja laiale neid lahutas,
 Päni kord neid rinna peale,
 Kord neid seadis puša peale.
 Utlesid, kes ollid seal:
 „Wata imet ilma peal!“
 Petti, kui lõppes tantsimast
 Ja tantsu luggu jörramast,
 Kummardas nüüd Pohla wiist,
 Sowis ead ööd kõigile
 Ja ruttas kojju rahhule.
 Kõik, kes õiglamad seal ollid,
 Utlesid: „Petti kallis mees!“
 Ei ta tahha kibelda
 Ei rumalamaid põllata.“
 Ugga ollid teised seal,
 Kes wana wiist ellasid,
 Targaks ennast arwasid
 Ja targemaid ka wihtasid —

Nad siis pahhandasid meelt,
 Prufisid ka oma keelt,
 Teggid irtus sure kārra,
 Käsid — mürdsid Petti ärra.

Sedda iggal aeal nähtud,
 Et on neile waewa tehtud,
 Kes on teistest targemad
 Ja rahwast targa sõnaga
 Ja tö ja ausa elloga
 Dypetada püawad.

Kaswatage mõtsa!

Minuwa ajastaja, armas tallorahwas, ännime
 sülle oppust, mes nõuwo sa peat piddama, et sõda
 pudus kunnage ni rängaste sinno päle es litsus, et
 so majjapiddamine sevärrast peas hukka minnema.
 Kui tonane oppus sülle tullus tulli, siis panne minno
 sõnnu ka nüüdte tähhele, kui ma mõtsa kaswatami-
 sest sinuoga tahha jutto ajjada. Se assi ei olle ka
 jöht tühhi assi, enge omi kül wäärt, et majjapiddaja
 temmast luggu peap. Sest mõtsa pudus omi jo mõnda
 tubli meest kinniwõtnu, nink saap ka weel libbedam-
 bas sama, kui mitte aigaste se päle ei mõttelda,
 ka seddagi kalaleikajat maggama panna. Kigin paigun
 ilma pääl omi luggu algusen ni olnu, et kon rahwast
 weidi olli, sääl olli mõtsa willand; ent seddamöda
 kui rahwa hulk kaswi, seddamöda löppi ka mõts; sest
 kui maad wajja omi põllus tetta, peap mõts tagga-
 nema. Põllomees, ke mõtsan hennelle assent wõttap,
 ei ämma mõtsale armo, enge nakkap tedda sääl lige
 eddimält häetama, kon ligeparremb põlloma om.